

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: drparlament@ gov.ro

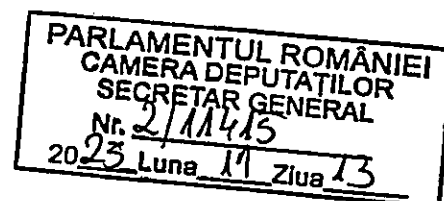
Nr. 9542/2025

10 -11- 2025

Către: DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobat în ședința Guvernului din data
de 06 noiembrie 2025

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

✓ Vă transmit, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. Proiectul de lege privind protecția minorilor sub 18 ani în fața conținutului nociv distribuit pe platformele online de tip very large online platforms (vlop) (Bp.193/2025, Plx. 385/2025);

2. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.62 din 26 iunie 2019 privind activitatea consulară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.525 din 26 iunie 2019 (Bp. 155/2025, Plx. 228/2025);

3. Proiectul de lege privind completarea art. 28 din Legea nr.1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 (Bp.474/2024, Plx 671/2024);

4. Proiectul de lege pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ și pentru modificarea Legii – cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (Bp. 57/2022, Plx. 285/2022).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

~~SECRETAR DE STAT~~

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege privind protecția minorilor sub 18 ani în fața conținutului nociv distribuit pe platformele online de tip very large online platforms (vlop)*, provenit dintr-o propunere legislativă inițiată de domnii deputați PNL Florin-Claudiu Roman și Gabriel Andronache împreună cu un grup de parlamentari PNL (Bp.193/2025, Plx. 385/2025).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare asigurarea unui mediu online sigur, previzibil și de încredere în care să fie protejate drepturile minorilor prin împiedicarea diseminării conținuturilor nocive pe platformele online de tip very large online platforms (VLOP).

II. Observații

1. Din perspectiva drepturilor copilului, considerăm că măsurile legislative care vizează protecția copiilor în mediul online sunt nu doar binevenite, ci și absolut necesare în contextul actual, caracterizat de o expunere tot mai timpurie și mai intensă a copiilor la platformele online de tip very large online platforms (vlop). Într-un spațiu digital aflat în continuă expansiune, lipsa unor măsuri clare de reglementare poate expune copiii la riscuri majore.

Apreciem că orice măsură suplimentară privind protejarea copiilor în mediul online trebuie să respecte, în egală măsură, regulile și obligațiile ce revin atât autorităților, cât și furnizorilor de servicii digitale, în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal ale tuturor utilizatorilor, indiferent de vârstă.

Cu toate acestea, având în vedere obligația tuturor acestor actori de a respecta interesul superior al copilului, considerăm că acesta trebuie avut în vedere cu prioritate în orice demers legislativ, chiar și atunci când atingerea sa impune adoptarea unor măsuri suplimentare de siguranță.

2. La art. 10 alin. (1), propunem înlocuirea sintagmei „*Ministerul Educației*” cu „*Ministerul Educației și Cercetării*”.

Totodată, propunem reformularea art. 10 alin. (2), astfel:

„*Art. 10 Responsabilități interinstituționale și educație media (...)*

(2) Programul național cuprinde:

- *abordări disciplinare și integrate în curriculumul școlar privind educația digitală, discernământul critic, protecția datelor cu caracter personal și identificarea conținutului nociv promovat de platforme online de tip VLOP;*

- *campanii publice naționale pentru elevi, cadre didactice și părinți/reprezentanți legali ai elevilor;*

- *materiale educaționale disponibile și în limbile minorităților naționale”.*

3. Menționăm existența *Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale - DSA - Digital Services Act)*, adoptat în cursul anului 2022 și aplicabil în integralitate începând cu data de 17.02.2024 și care își propune să armonizeze normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, stabilind un set de reguli ce trebuie respectate și puse în aplicare de furnizorii de servicii intermediare.

Regulamentul privind serviciile digitale este un act legislativ european direct aplicabil statelor membre din Uniunea Europeană (art. 288 *TFUE* și art. 148 alin. (2) din *Constituția României, republicată*) și conține o serie de obligații care vizează furnizorii de servicii intermediare cum ar fi, cu titlu de exemplu, platformele online, rețelele sociale, marketplace-

urile, magazinele de aplicații, motoarele de căutare sau furnizorii de servicii de găzduire.

4. Totodată, menționăm adoptarea *Legii nr. 50/2024*¹ care are ca obiect reglementarea serviciilor intermediare oferite destinatarilor acestora care sunt stabiliți sau situați în Uniunea Europeană, furnizate de furnizorul de servicii intermediare al cărui loc principal de stabilire se află în România ori care își are reședința în România ori al cărui reprezentant legal este stabilit în România.

Conform prevederilor art. 3 lit. g) pct. (iii) coroborate cu art. 3 lit. i) din *Regulamentul (UE) 2022/2065*, un serviciu intermediar înseamnă și un serviciu de găzduire, iar o platformă online este un serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public.

Prin urmare, observăm că prevederile *Legii nr. 50/2024* vizează și reglementarea platformelor online, inclusiv pe cele de tip VLOP.

În acest context, apreciem că prezenta inițiativă se dorește a fi reglementată cu caracter special prin raportare la normele *Regulamentului (UE) 2022/2065* și ale *Legii nr. 50/2024*, prevederile acestora vizând exclusiv protejarea persoanelor cu vârsta sub 18 ani prin împiedicarea diseminării conținuturilor nocive pe platformele online de tip VLOP. Cu privire la caracterul special al unei norme, menționăm că, potrivit art. 15 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*: „caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie.”

În contextul existenței *Regulamentului (UE) 2022/2065* și a *Legii nr. 50/2024*, apreciem că *Expunerea de motive* ar trebui să cuprindă justificări suplimentare din care să reiasă caracterul insuficient al normelor aflate în vigoare, precum și elementele de noutate ale inițiativei legislative circumstanțiat prin raportare la categoriile de situații și la specificul soluțiilor legislative instituite, în acord cu prevederile din *Legea nr. 24/2000*.

¹ privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea *Regulamentului (UE) 2022/2065* al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (*Regulamentul privind serviciile digitale*), precum și pentru modificarea și completarea *Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic*

Nu în ultimul rând, menționăm și prevederile art. 13 din *Legea nr. 24/2000*, care prevăd că „*actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune; c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte.*”

5. Precizăm că, potrivit art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*: „*Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”.

Astfel, ca observație generală, menționăm faptul că o serie de norme cuprinse în prezenta inițiativă legislativă sunt lipsite de claritate și coerență, existând riscul unor disfuncționalități. Astfel, arătăm următoarele aspecte:

a). Conform art. 38 alin. (2) din *Codul civil*: „*Persoana devine majoră la împlinirea vârstei de 18 ani*”. Interpretat *per a contrario*, este minoră persoana fizică care nu a împlinit vârsta de 18 ani, astfel sintagma „*minorilor sub 18 ani*” trebuie revizuită în mod corespunzător.

b). Din cuprinsul inițiativei legislative nu rezultă definiția platformelor de tip VLOP (Very Large Online Platforms), pentru ca cei vizați să poată preconiza site-urile avute în vedere. Precizăm că în cuprinsul art. 3 lit. h) pct. i) există o definiție a platformelor online iar în cuprinsul art. 33 din *Regulamentul privind serviciile digitale*² există o definiție a VLOP-urilor, astfel că, în măsura în care se consideră oportun, o definiție a acestora ar putea fi reglementată prin intermediul unei norme de trimitere la prevederile din *Regulament*³, în acord cu prevederile art. 50⁴ din *Legea nr. 24/2000*. Nu în ultimul rând, menționăm că, în temeiul *Regulamentului DSA*, Comisia Europeană desemnează periodic drept VLOP platformele care îndeplinesc condițiile prevăzute de *Regulament*,

² REGULAMENTUL (UE) 2022/2065 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE

³ Norme de directă aplicabilitate în România, conform art. 288 TFUE

⁴ Articolul 50

(1) În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține. Nu poate fi făcută, de regulă, o trimitere la o altă normă de trimitere.

(2) Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare.

(3) Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul său conținut ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare. Când actul ce face obiect de trimitere a fost modificat, completat ori republicat, se face mențiune și despre aceasta. (4) La modificarea, completarea și abrogarea dispoziției la care s-a făcut trimitere, în actul de modificare, completare sau abrogare trebuie avută în vedere situația juridică a normei de trimitere.

astfel că norma de trimitere poate face referire inclusiv la platformele desemnate astfel de către Comisia Europeană⁵.

c). Apreciem că sintagmele utilizate în cuprinsul inițiativei legislative: „comportamente autodistructive”⁶, „ură de sine”⁷, „comportamente ilegale”⁸ sau „organizațiile reprezentative”⁹ au caracter incert prin raportare la standardul impus de prevederile art. 1 alin. (5) din *Constituție*.

Astfel, precizăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a constatat, de principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat¹⁰. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului¹¹. O lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de *Constituție*, cât și de *Convenție*, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita¹². Nu în ultimul

⁵ Commission designates Shein as Very Large Online Platform under the Digital Services Act | Shaping Europe's digital future

Designation decisions for the first set of Very Large Online Platforms (VLOPS) and Very Large Online Search Engines (VLOSEs) | Shaping Europe's digital future

Commission designates adult content platform XXXX as Very Large Online Platform under the Digital Services Act | Shaping Europe's digital future

⁶ Art. 2 lit. a)

⁷ Art. 2 lit. b)

⁸ Art. 2 lit. e)

⁹ Art. 10 alin. (3)

¹⁰ A se vedea, spre exemplu, Decizia nr.189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.307 din

5 aprilie 2006, Decizia nr.903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.584 din 17 august 2010,

sau Decizia nr.26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.116 din 15 februarie 2012

¹¹ A se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, paragraful 66

¹² A se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia Curții Constituționale nr.743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Cantoni împotriva Franței, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Wingrove împotriva

rând, menționăm că, potrivit prevederilor art. 37 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*: "*Dacă o noțiune sau un termen nu este consacrat sau poate avea înțelesuri diferite, semnificația acestuia în context se stabilește prin actul normativ ce le instituie, în cadrul dispozițiilor generale sau într-o anexă destinată lexicului respectiv, și devine obligatoriu pentru actele normative din aceeași materie.*"

d). În ceea ce privește sintagma utilizată în cuprinsul art. 2 lit. f) din inițiativa legislativă, și anume "*afectează dezvoltarea emoțională și cognitivă a minorului*", apreciem că aceasta are, de asemenea, caracter incert, astfel că ar putea fi reevaluată, astfel: "*este de natură să provoace orice efecte reale sau previzibile de natură să afecteze dezvoltarea emoțională și cognitivă a minorului*".

6. Soluția preconizată la art. 3 din inițiativa legislativă este insuficient reglementată, nerezultând cu exactitate "*mecanismul verificabil de vârstă*" avut în vedere. Pentru previzibilitatea normei, ar trebui să rezulte cu exactitate modalitatea de verificare a vârstei utilizatorilor.

Totodată, subiecții vizați sunt "*atât utilizatorii noi, cât și existenți*".

Apreciem că, având în vedere că prin inițiativa legislativă sunt afectate și raporturi născute anterior, este necesară completarea cu soluții legislative pentru situații tranzitorii, astfel cum impune art. 26 din *Legea nr. 24/2000*¹³.

7. În aceeași direcție, art. 4 din inițiativa legislativă instituie obligația în sarcina platformelor VLOP de a asigura un "*control parental activ și personalizabil*".

Cu privire la aceste aspecte, menționăm că, din modalitatea de reglementare a normei, nu rezultă cu suficientă claritate ce reprezintă un „*control parental activ*”, și anume care sunt măsurile necesare a fi implementate la nivel tehnic de către VLOP astfel încât acest control parental să poată fi realizat de către părinți în mod activ și să permită VLOP să-și îndeplinească obligația stabilită în sarcina sa.

De asemenea, menționăm că „*personalizabil*” nu este un termen specific în limba română, acesta nefiind cuprins în Dicționarul explicativ

Regatului Unit, paragraful 40, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei, paragraful 59)

¹³ Proiectul de act normativ trebuie să cuprindă soluții legislative pentru situații tranzitorii, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări. De asemenea, proiectul trebuie să cuprindă, dacă este cazul, măsuri legislative privind soluționarea conflictului între acte normative de categorii diferite, cu respectarea principiului ierarhiei actelor normative.

al limbii române. Astfel apreciem că termenul utilizat ar putea fi de „individualizat”, „particularizat” sau „personalizat”, astfel încât să fie respectate prevederile art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*: „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.*”

8. Apreciam că soluția preconizată de art. 5 din inițiativa legislativă este insuficient reglementată, în sensul că nu prevede modul de obținere a consimțământului scris al reprezentantului legal și modalitatea de verificare a identității acestuia.

9. Referitor la art. 6 din inițiativa legislativă nu rezultă dacă este avut în vedere un anumit serviciu de mediere digitală deja implementat sau dacă este necesar ca fiecare VLOP să implementeze unul.

Totodată, apreciem că ar trebui specificat dacă accesul la serviciul de mediere digitală va fi oferit în mod gratuit utilizatorilor sau contra cost.

10. În ceea ce privește art. 7 din inițiativa legislativă, menționăm următoarele aspecte:

a). Utilizarea sintagmei „*trebuie să răspundă*” are caracter incert, în sensul că nu se precizează dacă prin „*răspuns*” se înțelege o acțiune propriu-zisă sau orice altă comunicare;

b). Cu privire la termenul de 2 ore nu se menționează momentul de la care acesta începe să curgă, în sensul că nu reiese dacă curge de la data transmiterii notificării sau de la data recepționării acesteia de către destinatar;

c). Observăm că, din modalitatea de reglementare a normei, nu reiese natura juridică a notificării emise de autoritatea competentă, și anume temeiul juridic al notificărilor ce vor fi emise de către autoritățile competente;

d). De asemenea, din conținutul normei nu reiese care sunt autoritățile competente la care se face referire;

e). Utilizarea sintagmei „*(...) conținutul nociv accesat de un minor*” imprimă normei caracter incert, în sensul că pare să inducă ideea că platforma trebuie să răspundă doar dacă conținutul a fost efectiv accesat de un minor. În acest sens, situațiile în care conținutul a fost accesat doar de către persoane adulte pare a nu intra în ipoteza de reglementare a normei.

Astfel, în reglementarea actuală, apreciem că doar în cazul în care autoritatea competentă va face dovada accesării efective de către un minor a conținutului se naște obligația în sarcina unei platforme de a acționa conform notificării primite.

11. Totodată, cu privire la art. 8, menționăm și următoarele aspecte:

a). Având în vedere prevederile art. 4 din *Ordonanța nr. 2/2001* potrivit căroră: „*Dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, (...). În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile*”, este necesară stabilirea unui termen de intrare în vigoare al contravențiilor reglementate la art. 8, astfel încât persoanele vizate să poată lua cunoștință de necesitatea adaptării conduitei în mod corespunzător;

b). Din modalitatea de reglementare a normei nu rezultă cu suficientă claritate dacă autoritatea competentă care emite notificarea privind existența unui conținut nociv distribuit prin intermediul VLOP este aceeași cu autoritatea care va aplica și sancțiunea sau nu.

Astfel, apreciem că este necesară o reevaluare a normei, prin inserarea unor mențiuni suplimentare cu privire la următoarele aspecte:

- care este/sunt autoritatea/tățile competentă/e să constate existența, potrivit normelor cuprinse în prezenta inițiativă legislativă, a unui conținut nociv distribuit prin intermediul VLOP;

- care este/sunt autoritatea/tățile competentă/e să aplice sancțiunile prevăzute în cuprinsul prezentei inițiative legislative și natura juridică a documentului prin care va fi aplicată sancțiunea, precum și modalitatea de punere în aplicare a sancțiunii;

- menționăm că, potrivit art. 52 din *Constituție*: „(1) *Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei. (2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică.*”

Astfel, apreciem că este necesar ca în cuprinsul normei să fie inserată modalitatea prin care o sancțiune aplicată în temeiul prezentei inițiative legislative poate fi contestată, în vederea respectării prevederilor constituționale enunțate mai sus.

Totodată, în vederea respectării prevederilor art. 52 alin. (2) din *Constituție*, menționăm că, în măsura în care prezenta inițiativa legislativă va cuprinde condiții și limite ale exercitării dreptului de a contesta notificarea emisă, legea deprinde caracter organic¹⁴, astfel că adoptarea acesteia trebuie realizată în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) din *Constituție*¹⁵.

- apreciem necesar a fi inserate anumite criterii de delimitare a cuantumului amenzii, ținând seama de faptul că intervalul sancționator este suficient de larg, de la 0,5% la 3% din cifra de afaceri anuală globală;

- apreciem că, în lipsa unor criterii clare și suficiente de delimitare a aplicării cuantumului amenzii, particularizată prin raportare la gravitatea încălcării, sancțiunea deprinde caracter arbitrar și subiectiv întrucât persoana chemată să aplice legea beneficiază de o marjă largă de apreciere.

12. Cu privire la art. 9 din inițiativa legislativă, menționăm că:

- a). Nu rezultă cu suficientă claritate care este înțelesul sintagmei „*este responsabilă cu aplicarea prezentei legi*”, în sensul dacă „*aplicarea prezentei legi*” se referă la constatarea contravenției, la aplicarea sancțiunii sau la ambele.

- b). Potrivit art. 14 alin. 1 din *Legea nr. 50/2024*, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) este desemnată drept coordonator al serviciilor digitale în România, calitate în care are competența de a supraveghea și de a asigura respectarea *Regulamentului DSA* de către furnizorii de servicii intermediare din România (art. 18 alin. 1 din *Legea 50/2024*). În această calitate nu poate dispune măsuri împotriva VLOP, aria de responsabilitate a ANCOM fiind limitată la furnizorii de servicii intermediare stabiliți pe teritoriul național, conform prevederilor art. 5 alin. (1) din *Legea nr. 50/2024*.

- c). Cu privire la atribuțiile stabilite în sarcina Consiliului Național al Audiovizualului (CNA), observăm o dublare a competențelor, în sensul că, în prezent, această instituție are statut de autoritate relevantă, potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 50/2024*. Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) din *Legea nr. 50/2024*: „*Autoritățile sau instituțiile publice ce dețin atribuții cu privire la supravegherea unui anumit sector sau domeniu de activitate au competența de a emite ordinele prevăzute la art. 9 sau 10 din Regulament (.....)*”. Astfel, în baza prevederilor *Legii nr. 50/2024*, CNA

¹⁴ A se vedea și art. 73 alin. (3) lit. k) din *Constituție*

¹⁵ *Legile organice și hotărârile privind regulamentele Camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor fiecărei Camere.*

deține deja atribuția de a emite un ordin de a acționa împotriva conținutului ilegal diseminat prin intermediul unui serviciu audiovizual la cerere¹⁶ sau a unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video¹⁷ prin intermediul VLOP-urilor.

În ceea ce privește înțelesul noțiunii de „conținut ilegal”, conform art. 3 lit. h) din *Regulament* acesta înseamnă „orice informație care, în sine sau prin raportare la o activitate, inclusiv vânzarea de produse sau furnizarea de servicii, nu este conformă cu dreptul Uniunii sau cu dreptul oricărui stat membru care este conform cu dreptul Uniunii, indiferent de obiectul sau natura exactă a dreptului respectiv”.

Astfel, observăm că această noțiune este suficient de largă astfel încât să includă și noțiunea de „conținut nociv”, conform înțelesului reglementat de art. 2 din prezenta inițiativă legislativă.

d). Totodată, în ceea ce privește atribuțiile stabilite în sarcina ANCOM și CNA potrivit prezentului proiect de act normativ, observăm lipsa prevederilor cu privire la personalul care va îndeplini aceste atribuții, și anume dacă acestea vor fi îndeplinite de personalul existent sau de către personal ce urmează a fi încadrat. În cazul personalului existent, menționăm necesar a se include mențiuni privind completarea fișei de post; în cazul în care va fi încadrat personal nou, este necesar a se insera mențiuni cu privire la, printre altele, modalitatea de încadrare, numărul de posturi, salarizare și alte aspecte specifice.

13. În ceea ce privește formularea art. 10 alin. (1) din inițiativa legislativă, observăm că nu rezultă cu suficientă claritate dacă norma vizează instituirea unei obligații pentru toate ONG-urile acreditate în domeniul protecției copiilor sau dacă va exista o selecție și doar în sarcina acestora va incumba obligația de participare la acțiunile privind *Programul național de educație media și alfabetizare digitală*.

¹⁶ un serviciu media audiovizual neliniar, în care vizionarea de programe se face la cererea individuală a utilizatorului și la momentul ales de acesta, prestat de un furnizor de servicii media pe baza unui catalog de programe selecționate și puse la dispoziție de către furnizorul de servicii media, conform art. 1 pct. 3 din Legea nr. 504 din 11 iulie 2002 - Legea audiovizualului

¹⁷ serviciul al cărui scop principal al acestuia sau al unei secțiuni disociabile a acestuia ori o funcționalitate esențială a acestuia constă în furnizarea către publicul larg de programe sau de materiale video generate de utilizatori sau furnizarea ambelor categorii, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială, prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, a căror organizare este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare, conform art. 1 alin. 1° din Legea nr. 504 din 11 iulie 2002 - Legea audiovizualului

14. Potrivit dispozițiilor art. 38 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000* „*În redactarea actului normativ, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective*”. În acest sens, este necesară reformularea normelor prevăzute la art. 10 alin. (1) și alin. (3) în sensul utilizării verbelor la timpul prezent.

15. Referitor la programul național de educație media și alfabetizare digitală prevăzut la art. 10, considerăm oportună completarea normei cu actul și termenul de punere în aplicare, conform art. 55 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000*¹⁸.

16. Totodată, menționăm că Departamentul pentru Relații Interetnice (DRI) nu dispune de competențele administrative, financiare și tehnice necesare pentru a elabora, implementa și promova un program național educațional în domeniul media și alfabetizării digitale.

DRI nu are atribuții și competențe legale specifice pentru elaborarea și implementarea de programe naționale educaționale, și nu dispune de expertiza tehnică și resursele necesare pentru a gestiona un program educațional complex cu componente digitale și audiovizuale.

În lipsa unui cadru clar de colaborare și responsabilități precise, DRI nu poate prelua rolul de co-responsabil în promovarea unui program național de educație media și alfabetizare digitală.

Astfel, o implicare a DRI, în forma propusă, poate conduce la suprapuneri instituționale și limitarea eficienței programului.

¹⁸ În cazul în care, pentru punerea în aplicare a unui act normativ, sunt prevăzute norme de aplicare, în cuprinsul acestuia se va stabili termenul de elaborare a acestora și data intrării lor în vigoare, care să nu depășească, de regulă 30 de zile de la data intrării în vigoare a actului normativ.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestui proiect de lege cu observații și propuneri.**

Cu stimă,

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților